

Erdei Zsolt: Az az út, amelyik nem rögös, valószínű nem is vezet sehová

Description

A Magyar Ökölvívó Szakszövetség elnökét a tavalyi év eredményeiről, illetve a 2018-as feladatokról kérdeztük.

- **2017. április 1-én választották meg a Magyar Ökölvívó Szakszövetség elnökének. Milyen 9 hónap áll az elnök és a szövetség mögött?**

Rendkívül tartalmas időszak áll mögöttem, az elnöki munka sok kihívást tartogatott a számomra. Szembesülnöm kellett azzal, hogy nem lehet úgy dönteni, hogy az mindenkinek jó legyen. Voltak nehéz döntéseink az évben, például az akadémia beszüntetése (Papp László Akadémia – a szerk.), a bíróbizottság elnökének leváltása, de visszatekintve ezek jó intézkedések voltak.

Magamról elmondhatom, hogy alapvetően konfliktuskerülő vagyok, aki szeretne az embereknek megfelelni, úgyhogy elnökként emiatt nagyon nehéz helyzetbe kerültem. Úgy érzem, szépen lassan alakul a konfliktuskezelési képességem, és azt is kezdem elfogadni, hogy nem lehet mindenkivel egyszerre jót tenni és mindenkinek megfelelni.

Az ökölvívás helyzetét elsősorban szakmai szemmel néztem, rengeteg mindenkivel beszéltem, szeretek mindennel képben lenni. Az ügyvezetői lét új volt a számomra, de köszönhetően a mellettem dolgozó tapasztalt kollégáknak és a támogatásuknak, mára már a szakmai és a vezetői szerepköröm együtt működnek.

Összességében az elmúlt szűk évben keményen dolgoztunk, és bízom benne, hogy a következő 5-10 évben a beletett energia meghozza majd a gyümölcsét az eredményesség tekintetében is, mert nekünk elsősorban ezt kell növelnünk, de ennek eléréséhez rögös út

vezet. Ahogy korábban is mondtam már egy riporter kérdésére válaszolva: Az az út, amelyik nem rögzös, valószínű nem is vezet sehová. Mi most ezen a mezsgyén járunk és előbb-utóbb el is fogjuk majd érni a céljainkat.

- **Az elmúlt háromnegyed évet figyelembe véve, melyik eredményre a legbüszkébb?**

Az előbb ugye az eredményesség fontosságáról beszéltem, arra lennék most a legbüszkébb, ha felmutathatnánk egy világbajnoki érmes, vagy Európa-bajnok magyar versenyzőt. Ezt egyelőre még nem mondhatom, de bízom benne, hogy ez meg fog változni.

Amire büszke lehetek az az, hogy a többség elégedett a munkámmal és azt látják, hogy kezdek belejönni a vezetői szerepbe, és ha arról van szó, akkor belemegyek olyan küzdelmekbe a szövetség érdekében, amelyeknek úgy érzem van értelme.

Büszke lehetek arra is, hogy tudunk fejlődni, és a miniszterelnök úrral való beszélgetésem eredményeként elmondhatom, hogy Székelyföldön megalakul egy újabb akadémia, amely az ottani magyar gyerekek befogadására, ökölvívó képzésére készül. Bízom benne, hogy a későbbiek folyamán olyan versenyzők kerülnek majd ki onnan, akik Magyarországnak hozhatnak eredményt és dicsőséget.

Ezenfelül a bíróbizottságban történt változások után jelentősen megemeltük a bírók bérét, ami által nagyobb megbecsülést is kaptak. Az én elvárásom ezért cserébe a lojális és teljesen objektív pontozás, többek között ezért is felelős Juhász Roland, a bizottság új vezetője, aki jól kézben tartja a bírók munkáját.

Nyilván büszkeségre nem adhat okot, hogy egy akadémiát be kellett szüntetnünk. Igaz, hogy a Papp László névvel fémjelzett szervezetről volt szó, de a bezárása természetesen nem Papp Lászlót minősíti. Azt azonban be kellett látni, hogy az eredmények nem igazolták a befektetett hitet és anyagi támogatásokat. Valószínűleg a közeljövőben egy másik akadémia is sajnos hasonló sorsra jut, mert pillanatnyilag a magyar ökölvívó bázisnak nincs szüksége négy akadémiára, jelenleg kettő bőven elegendő a feladatok ellátására. Természetesen, ha az edző kollégák munkája által többen lesznek majd, akiknek e képzés indokolt, akkor majd emelnünk kell az akadémiák számát. Én azt szeretném elérni a jövőben, hogy a tehetséges gyerekek ilyen akadémiai rendszerbe kerüljenek, itt neveljük őket, itt nőjenek fel. Ha magamból indulok ki, én sportiskolás

voltam, nekem biztosítva volt a heti nyolc edzés, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy valaki eredményes versenyző legyen. Az akadémiák célja pedig pontosan ez, hogy az élsportra készülő fiatalok heti tíz edzésen minőségi munkát végezhessenek, és emellett az oktatásuk is biztosítva legyen, valamint a vidéki tehetségek kollégiumi helyeket kapjanak ehhez.

• Mit várhatunk a 2018-as esztendőről?

Új év, teljesen új költségvetés; a két akadémia kiesésével megmaradt pénzzel az egyesületeket támogatjuk majd, amelyek egyébként a megmaradt akadémiákra nevelik ki a gyerekeket. Idén nagyobb hangsúlyt fektetünk a klubok fejlesztésére, mint az elmúlt évben, valamint folyamatosan keressük a lehetőségeket további bevonható támogatások megszerzésére. Ha ez sikerül, akkor terveink szerint létrehoznánk egy központi bázist, ahol a legnagyobb tehetségek éjt nappallá téve csak az ökölvívásnak élhetnek, és így mi is jobban kontrollálhatjuk majd a fejlődésüket.

A diplomácia tekintetében is sokat kell előre lépnünk, a Nemzetközi Ökölvívó Szövetség (AIBA) élén jelenleg egy ideiglenes elnök áll, most januárban lesz Dubaiban egy AIBA kongresszus, ahova én is hivatalos vagyok, ahol én is szavazhatok majd az új vezető személyéről. Nagyon fontos, hogy ápoljam ezeken az eseményeken a meglévő kapcsolatokat, és újakat építsek, valamint szeretnék majd meghívni más országbéli vezetőket magyarországi versenyekre is. Ehhez kapcsolódóan idén több nemzetközi

megmérettetést szeretnénk rendezni, régi viadalokat újra életre hívni, mint például a Balaton Bajnokságot, ez ügyben a tárgyalások már előrehaladott állapotban vannak. Emellett terveink között szerepel egy magas színvonalú, évről-évre megrendezendő Papp László nemzetközi emlékverseny elindítása, úgy gondolom, ezzel tartozunk a háromszoros olimpiai bajnokunk emlékének.

Ezen felül beadtuk a pályázatunkat az idei ifjúsági világbajnokság megrendezésére. Ha ezt megnyernénk, akkor a sportdiplomácia terén újabb lépést tehetünk előre, illetve jó lenne egy hazai szervezésű világversenyen egy-két dobogós helyet is megszerezni.

- **A tavalyi évben a sportdiplomácia mellett a vidéki bokszélet fejlesztését jelölte meg főbb feladatként, milyen tennivalók várnak még a szövetségre ez ügyben?**

Elkészítettük és benyújtottuk a stratégiai tervünket ezzel kapcsolatban a minisztériumnak. Ha pozitív elbírálást kapunk, akkor 25-30 egyesületet tudunk majd infrastrukturálisan fejleszteni, illetve, ha további támogatásokat is szerzünk, akkor még többet érhetünk el. Nekünk a végvárakat is erősítenünk kell, mert sokszor onnan jönnek ki az igazán nagy tehetségek, erre is szeretnénk kiemelt figyelmet fordítani.

Sok sikert és erőt kívánunk a 2018-as feladatokhoz!